Veceul

de Alex Tocilescu

Pe Shuoke Inamura îl trecea căcarea. Mai avea douăzeci de minute până la închiderea bursei, îi indica ceasul de pe ecranul din faţa lui.

Inchiderea bursei insemna ca Shuoke isi incheiase ziua de lucru.

Shuoke lucra la Nyumichi International Brokerage, o firma de brokeri, dupa cum trada numele, din Tokyo.

Shuoke era chiar broker.

Lucra la un calculator, degetele ii zburau pe tastatura mai ceva decat unui Count Basie sau Claudio Arrau.

Pe ecran apareau diverse prescurtari si cifre. Shuoke le citea si apasa pe clape.

Cam asa:

Ecranul: MLT 5 ¼ GUO 22 2/3 PLP 7 1/8 RNK 0 4/5 ZVU 19 5/8 IOM 47 2/5 UNC 8 4/5 WPA 3 1/3 FRQ 67 2/3 RZZ 51 3/5 TMM 1 ¾ ALP 9 7/9 BEO 2 2/3 etc.

Shuoke: BUY SELL BUY BUY SELL BUY SELL SELL SELL BUY SELL SELL BUY BUY SELL BUY BUY BUY SELL SELL BUY SELL SELL BUY SELL BUY SELL SELL etc.

Shuoke lucra intr-o incapere uriasa, impartita in 40 de incaperi mai mici. Impartirea se facea cu ajutorul unor paravane de plastic alb.

Un minut, spuse ceasul.

SELL, spuse Shuoke.

Opt secunde.

SELL. BUY. BUY. BUY. SELL.

Zero.

Shuoke se incalta – lucra descult – isi puse o geaca, insfaca un rucsac descusut de sub birou si o privi pe Suki.

Suki lucra la computerul vecin. Era o fata dulce si purta in momentul in care Shuoke se uita la ea un tricou mulat pe corp. Nu avea sutien, si Shuoke ii admira tatele rotunde si indraznete, cu sfarcuri mici si tari. Pe tricou scria The Bigger The Better.

„I want to fuck you, Suki”, gandi Shuoke, care era indragostit de ea.

Gandea uneori in engleza, un fel de exercitiu la moda.

„You’re welcome”, gandi Suki, dar Shuoke nu observa.

- Pa, Suki, zise Shuoke cu voce tare.
- Pa, Shuoke, raspunse Suki cu o voce ca margarina.

Shuoke porni catre metrou.

Din care cobori zece minute mai tarziu. Parasi statia si facu primi din cei 194 de pasi care îl desparteau de blocul sau. Intr-un copac ciripea un animal. O pasare. Shuoke o remarca dezinteresat. Ajuns la bloc il saluta pe portar – un batran necrutator care critica vestimentatia oricui (Femeile din zilele noastre, ii zisese intr-o seara lui Shuoke, se imbraca ca niste curve. Se si poarta ca niste curve. Pe vremuri...) si urca cu liftul opt etaje.

Shuoke locuia intr-un apartament scump si mare (adica mare pentru el). Un living, un dormitor, o bucatarioara (kitchenette) si o baie cu cada si veceu. In respectiva baie si intra, se

spala pe maini si se aseza pe veceu, care era probabil cel mai scump obiect din apartament. Un Kigano Ito VXA-T 1800. Un monstru sacru al veceurilor, costase 8600 de dolari si avea:

- douazeci de programe de tras apa si sters la cur;
- nouazeci de voci;
- procesor de patru gigahertz;
- program de autocuratare cu trei viteze;
- program de autodezinfectie;
- creier electronic;
- fön cu zece viteze;
- treizecisisase de perii de sters curul;
- analiza instantanee a cacatului;
- incalzire automatica a scaunului;
- suprafata scaunului variabila, imitand/simuland catifea, lemn, metal, plastic, piatra, lana, blana, hartie si alte nouazeci de suprafete;
- o suta de parfumuri pentru cur;
- memorie pentru zece programe individuale;
- siguranta pentru copii;
- joystick;
- internet;
- mp3-player;
- multisurround;
- diverse alte functii, pe care Shuoke nu le prea cunostea.

Pe acest veceu, deci, pe acest produs de varf al tehnologiei nippone, pe acest Ferrari sau Rolls Royce sau Lamborghini al veceurilor, pe acest magnific triumf al geniului uman, despre care se spunea – se susotea – ca il folosea insusi imparatul Japoniei si la a carui lansare pe piata fusesera prezenti Hidetoshi Nakata, fotbalist, Takuma Sato, pilot de formula unu, Tomoyasu Hotei, interpret de muzica rock si Takeshi Kitano, regizor de film, pe acest veceu se aseza fericit Shuoke Inamura.

- Buna ziua, Shuoke, ii spuse veceul cu vocea lui Robert DeNiro.
- Buna, Vincent, raspunse Shuoke.
- Cum iti merge?
- Merge, merge.
- Si? La birou ceva nou?
- Nu, zise Shuoke si cazu pe ganduri.

Vincent tacu si el o vreme. Apoi intreba:

- Ce e cu tine?
- Hm? Nu, nimic.
- Hai, zi.
- Ti-am povestit de fata aia de la birou.
- Suki?
- Da.
- Si?
- Cred ca sunt indragostit de ea. Sau poate vreau doar s-o fut. Nu stiu. Imi place.
- Si? Ce vrei sa faci?
- Nu stiu, asta e problema.
- Pai, iti place de ea?
- Cam da.
- Si ei ii place de tine?
- Cred ca da. Flirteaza cu mine.
- Si atunci? De ce n-o inviti undeva?
- Unde?

- La fotbal, eventual.

Shuoke mergea la meciurile lui F.C. Tokyo.

- Crezi ca ar merge cu mine?
- De ce nu?
- Fetelor nu prea le place fotbalul.
- Atunci invit-o altundeva. Daca zici ca e draguta....
- Nu stiu. Poate ai dreptate, poate o s-o invit la fotbal.
- Foarte bine

Shuoke se caca si Vincent il spala cu un jet caldut.

- Sa fac o analiza? Intreba.
- Nu, lasa. N-am mancat mai nimic astazi.
- Atunci mananca ceva. Omul gandeste mai bine cu stomacul plin.
- Da, o sa-mi fac o supa, zise Shuoke. Chiar acum.
- Bine. Vorbim mai incolo.
- Da. Pa.
- Pa, Shuoke.

Shuoke turna treisute de mililitri de apa fierbinte intr-un castronas de plastic pe a carui eticheta scria Miamiam – Instant Noodle Soup – China's Best. Trebuia sa astepte trei minute pana cand supa era gata, si in acest timp se gandi la fotbal, sport care incepuse sa-l fascineze in cei doi ani petrecuti la Amsterdam, unde facuse un Master in economie.

Ma duc sa descopar Europa, le spusese parintilor cand se hotarase sa plece.

Ma duc sa descopar drogurile si femeile, le spusese prietenilor.

Intr-o oarecare masura reusise toate cele trei lucruri.

Nu descoperise chiar Europa, dar macar vazuse Olanda – Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Eindhoven.

Fumase toate felurile de hasis accesibile legal in Amsterdam, dar fusese oarecum dezamagit de ele. O bere avea asupra lui un efect considerabil mai mare.

Iar femei avusese vreo patru, toate curioase sa afle cum fute un japonez.

Cel putin asa credea Shuoke.

Si aflasera.

Dupa patru luni de stat acolo incepuse sa se plictiseasca. Fumase hasisul, vazuse orasele, futuse femeile. Ce mai era de facut?

Un prieten olandez il luase la un meci, Ajax-Heerenveen. Si ceva facu Clic in capul lui Shuoke.

Paradele lui Lobont, nonsalanta lui Chivu, pasele lungi ale lui Snijder, driblingurile interminabile ale lui Van Der Vaart, suturile lui Ibrahimovic, uralele suporterilor, toate astea il scosesera din minti.

De-aia am venit in Europa, ii spuse prietenului la iesirea din stadion. Ca sa devin un microbist.

Mersese in urmatoarele luni la toate jmeciurile lui Ajax, isi cumparase un tricou cu numarul 10 si un fular pe care scria Ajax forever. Isi facuse chiar si prieteni sau cel putin cunostinte printre fani. Poate pentru ca era singurul japonez din tribune.

La un meci cu Feyenoord cineva facu o gluma, pe care Shuoke de altfel o astepta.

- De ce nu tii cu fascistii de la Feyenoord, intrebase cinevaul.
- De ce sa tin cu ei?
- Pai, nu joaca Ono, compatriotul tau, la ei?

Shuoke isi pregatise raspunsul de mult.

- Dar ce, tu tii cu fascistii de la Lazio? I-o tranti cinevaului.

La Lazio juca Jaap Stam.

Celor din jur le placu de Shuoke.
Olandezilor le placeau strainii care se pricepeau la fotbal. Si care mai stiau si olandeza.
In anul acela, Ajax castiga campionatul, drept care Shuoke se imbata crunt.
In anul urmator la fel.
Apoi Shuoke se intorsese in Japonia, si in principiu adio fotbal. Vedea meciurile lui Ajax la televizor, se transmiteau prin satelit, dar nu era acelasi lucru. Exista o mare diferenta intre fotbal la televizor si fotbal pe stadion, stia Shuoke.
Pe stadion mergea la F.C. Tokyo, dar iarasi nu era acelasi lucru. Putini spectatori, un fotbal de calitate net inferioara celui european, nici o vedeta dupa plecarea lui Amaral. In plus, echipa se tavalea pe undeva pe la mijlocul clasamentului. Ar fi putut merge la meciurile lui Verdy Tokyo, unde macar juca Patrick Mboma, dar ala era un club pentru prosti si snobi, nu pentru fanii sportului. F.C. era singurul club din liga care nu avea mascota. Care nu era condus si organizat ca un club de baseball. Care nu vindea absolut orice produs, de la afis la ceas desteptator, de la chitara la lingurita de mancat oua fierte, cu fetele mediocrilor jucatori sau cu emblema clubului pe el.
Shuoke se gandi ca Verdy era Manchester United si F.C. era Manchester City.
Apoi se gandi ca supa era gata.
Apoi se intreba daca Suki va accepta invitatia.
Probabil ca da, isi zise. Femeilor japoneze le placea fotbalul. Urlau ca niste lupoaice in calduri cand jucatorii intrau pe teren.
Probabil ca sunt excitate sexual, gandi Shuoke.
Apropo sex, isi zise, oare Suki n-o sa creada ca o invit la meci ca sa ma culc cu ea?
Pe de alta parte, oriunde ar fi invitat-o, tot despre sex ar fi fost vorba.
Pe de alta parte, despre sex era vorba mereu, continua Shuoke. Nu poti vorbi cu o femeie fara sa te gandesti la sex.
Din momentul in care ii zici „buna ziua” incepi sa te intrebi daca te-ai culca cu ea, daca s-ar culca cu tine.
Ii ceri unei secretare bilantul lui Panasonic Corp. dar timbrul vocii tale spune „iti sta bine rochia asta. Ne futem diseara? Nu? Luna viitoare, la serbarea firmei?”. Chiar daca femeia are 40 de ani si trei copii. „Trei copii?” te intrebi in gand. „cumva si o fata, cam de 15-16 ani?”
O intrebi pe o vanzatoare in supermarket unde e raionul cu legume si de fapt zici „zau ca ai cei mai frumosi sani din Tokyo”. Sau cei mai frumosi ochi. Sau dinti. Sau cel mai frumos par. Sau buric.
Mda.
Hm.
Asta e, isi zise Shuoke si sorbi o gura de supa.

Trei-patru zile mai tarziu – sau poate intr-o joi – Shuoke o intreba pe Suki ce face sambata.
- Pentru ca, ii zise el, am putea merge la un meci de fotbal impreuna, daca te intereseaza, F.C. joaca cu Verdy, pe Ajinomoto.
Suki sovai.
„Aualeu, sper ca nu-i pe stop”, gandi Shuoke in japoneza, pentru ca nu stia cum se spune „pe stop” in engleza.
„Oh,bine ca nu-s pe stop”, gandi Suki usurata, tot in japoneza, din exact acelasi motiv ca si Shuoke.
„And I hope she doesn’t hate soccer”, isi continua Shuoke gandul.
„Soccer... what silly idea. At least it’s not baseball”, se impaca Suki cu propunerea lui Shuoke.

- Sigur, mi-ar face mare placere, zise ea.
- Si poate bem ceva dupa aia, se avanta Shuoke.
- De ce nu?

Drept care sambata la 12:28 Shuoke se afla in dreptul blocului in care locuia Suki, nu departe de el, in sudul orasului.

Stadionul era in Chofu, la vre-o 20 de kilometri de Tokyo.

Iar Shuoke venise la Suki cu masina, o nu foarte noua Toyota Opa, sperand ca gestul avea s-o impresioneze, pentru ca de obicei Tokyosenii isi dadeau intalnire acolo unde aveau treaba, si ajungeau acolo cu metroul.

Inainte de a merge la Suki, Shuoke curatase masina pe dinauntru cu un aspirator. Pe dinafara era curata, pentru ca statea de obicei in garaj. Nu ca lui Shuoke nu i-ar fi placut sa conduca, dar nu prea avea unde sa mearga cu ea. Ce-i drept, parintii lui locuiau in Kyoto, dar ii vizita rar. De fapt de cand se mutase in Tokyo, adica de un an si jumatate, nu fusese decat o singura data in Kyoto. Shuoke nu le ducea dorul, iar nici ei lui, se pare.

Shuoke suna la interfon. „Vin imediat”, se auzi vocea lui Suki. Shuoke se privi in usa de sticla in fata careia statea. Purta jeansi negri, Levis, un tricou Boss, negru, un blazer negru, tot Boss, si la toate astea adugase niste mocasini Tod’s, negri. Iar in haine se afla un tip aratos, un metru optzecisitrei inaltime, par negru tuns scurt, ochi negri, linistiti, fata colturoasa, buze subtiri. Asta era Shuoke.

Care isi aprinse o tigara.

Pe care aproape ca o scapa dintre degete cand aparu Suki.

Pentru ca arata trasnet, din punctul de vedere al lui Shuoke.

Suki purta un pulovar alb cu guler pe gat, o fusta pana deasupra genunchilor, neagra, si cizme negre de piele intoarsa.

Arata extraordinar.

Extraordinar.

Dupa parerea lui Shuoke arata mai bine decat insasi Miss Japonia, sau mai bine zis mai bine decat isi imagina Shuoke ca arata Miss Japonia, pe care n-o vazuse niciodata.

„Ce picioare, ce sani, ce talie, ce fata”, gandi Shuoke zguduit. La birou, Suki purta de obicei niste pantaloni largi, buni de stat pe scaun cu ei. Dar acum fusta lasa sa se inteleaga ca asa picioare, sau cel putin asa genunchi si glezne, mai rar.

Shuoke se gandi la pesti morti, ca sa nu i se scoale.

Apoi se gandi ca Suki se imbracase asa pentru el. „She’s dressed to kill”, „she’s dressed to kill ME”, gandi Shuoke, aproape fericit. Ar fi vrut s-o ia de brat, sa urce cu ea in apartamentul ei si s-o futa trei zile la rand, chiar daca asta ar fi insemnat sa-si ia concediu. Dar isi dadu seama ca unele conventii trebuiesc respectate, asa ca o saluta prieteneste, aproape colegial, si ii deschise portiera.

Asezandu-se la volan, Shuoke o mai privi o data pe Suki, si isi dadu seama ca ea era doua personaje; de la talie in sus era o colega de birou, o femeie serioasa (Shuoke interpreta albul pulovarului ca pe un semn al puritatii iar gulerul pe gat ii inspira respect, cine stie de ce), iar de la talie in jos era o curva.

Dur cuvant, dar folosit de insusi Shuoke in gand. „Whore”. Adica curva.

Fara sa stie insa ca Suki chiar dorise sa aiba acest efect asupra lui, pentru ca de vre-o doi ani de zile era absolut nefututa.

Pe drum Suki ii povesti lui Shuoke ca mai fusese o data la un meci de fotbal.

- Da? Si de ce nu mi-ai spus? Intreba Shuoke.
- Am uitat.
- La ce meci ai fost? Cu cine?

- Pai m-a luat o prietena cu ea, a jucat F.C. cu Real, si ea era indragostita de un jucator, un spaniol frumusel cu parul negru, nu mai stiu cum il cxheama.
- Raul?
- Poate, nu mai stiu.
- Adica i-ai vazut pe Real si ai UITAT? Exclama Shuoke.
- Da, nu mai... de ce, esti gelos?
- Nu, de ce as fi, mormai Shuoke.
- Ba esti gelos!
- Putin. Cum, i-ai vazut pe Zidane, Roberto Carlos si Ronaldo si ai uitat?
- Haha, esti gelos!

Suki se amuza, dar pentru Shuoke era de neinteles. „Asa-s femeile”, isi zise, „nu inteleg nimic. Pentru ea, Zidane e probabil un francez cu chelie”.

Dar cum Suki arata minunat, Shuoke trecu peste chestia cu Zidane.

De altfel, ajunsesera la stadion.

Meciul se termina cum era de asteptat cu 1-0 pentru Verdy, gol inscris de Patrick Mboma cu capul dupa un corner batut de Kazuki Horamoto. Suki tipase la fiecare faza ca o isterica, spre nedumerirea lui Shuoke. Pentru ca Suki nu numai ca nu avea habar ce este offside-ul, dar nu stia nici macar de ce se bate o lovitura de colt sau ca mingea este repusa in joc prin aruncare cu mana dupa un out. Totusi izbucnirile ei mai mult il amuzara pe Shuoke, pentru ca meciul era deosebit de plictisitor. Din cand in cand Shuoke tragea cu ochiul la picioarele lui Suki si perspectiva de a o fute candva – dupa cateva ore, cum spera el – il excita din cale afara.

Dupa meci Shuoke propuse sa manance ceva. Stia un restaurant bun chiar in Chofu, si mersera acolo. Si mancara.

Si in acest timp Shuoke isi scremu creierul, pentru ca nu avea nici cea mai mica idee ce sa faca.

Situatia era urmatoarea: el vroia sa se culce cu Suki cat mai curand.

Dar pentru asta trebuia sa faca ceva.

Sa spuna ceva.

Dar ce? Isi iesise din forma de mult. Uitase jumatate din ce stiuse despre femei. Si nu stiuse niciodata prea mult. Care era pasul urmator? Nu putea sa-i spuna „Auzi Suki, nu vrei sa ne futem?”. Nu, nu putea, pentru ca nu-i statea in fire sa fie mitocan. Chiar daca ar fi stiut ca ea ar zice „da”, nu ar fi intrebat. Shuoke era un tip caruia ii placeau subtilitatile in dialogurile cu femeile, dar deocamdata mintea ii mergea in gol. Comanda o inghetata, sperand ca o sa il invigoreze spiritual.

Dar pula.

Nimic.

Si nici sa se dea batut nu putea, pentru ca era mult prea sigur ca Suki vroia sa fie fututa.

Asa si era. Dar ce era de facut? De zis? Nu stia. Ii venea sa planga de furie, de neputinta.

Si, colac peste pupaza, Suki zise ceva.

- Poftim? intreba Shuoke, care era adancit in ganduri.
- Ce facem acum? repeta Suki.
- Oh, aaa, ce propui? raspunse Shuoke cu o intrebare.
- Mergem la un film?

Pentru Shuoke, „mergem la un film” era echivalentul lui „hai sa ne futem”. De aia nici nu-i trecuse prin cap (adica ii trecuse, dar... timiditatea, buna educatie...) sa intrebe el primul. Nu, Shuoke ar fi preferat ceva subtil, sau ceva romantic, sau ceva inteligent. Insa

neavand inspiratie, accepta propunerea lui Suki, desi i se paru oarecum vulgara. „Mai bine decat nimic”, isi zise.

- Sigur, mergem. Ai idee ce ruleaza in oras? Sau ai vre-o dorinta speciala?
- Nu, dar vedem noi, rase Suki.
- Vedem, rase si Shuoke, dupa care ii facu unui chelner un semn discret. Peste cateva secunde, omul aparu cu nota de plata. Shuoke isi scosese deja sub masa cartea de credit si, inainte ca Suki sa poate face sau zice ceva, i-o inmana chelnerului, care disparu cu cartea la fel de repede cum aparuse cu nota.
- Mersi, zise Suki.
- EU iti multumesc, raspunse Shuoke.

Chelnerul cel rapid ii inapoie cartea de credit si Shuoke si Suki se ridicara de la masa. Shuoke isi pipai buzunarul drept de la pantaloni. Cheile masinii erau inca acolo, la 13 centimetri sud-vest de pula.

Cinematograful la care mersera era in centrul orasului, dar Shuke gasi un loc de parcare fara plata la 30 de metri de intrare. Avea un noroc aproape proverbial in privinta locurilor de parcare.

Cinematograful era de fapt un Multi-Cine-Movie-Plex, un colos de beton si sticla cu 34 de sali. Hotarara sa mearga la un film de groaza japonez despre un pusti de doisprezece ani care este violat de un grup de zece adolescente. Zece ani mai tarziu, pustiul a devenit un psihopat si se razbuna crunt pe gagici. Decizia pentru acel film nu le cazu greu. Shuoke se gandea ca Suki se va speria, il va lua de mana, el o va imbratisa, apoi si ea pe el, iar intr-un tarziu se vor saruta. Cam asa gandea si Suki, desi filmele de groaza nu prea o speriau. Cumpara biletele de la un automat colorat si le bagara in alt automat colorat, care le deschise usa salii si le ura vizionare placuta.

In continuare, totul decurse cum trebuia; la prima scena dura Suki tresari si apuca mana lui Shuoke, acesta i-o stranse, apoi, cand ea se sperie din nou, o imbratisa, si ea sari peste urmatorul pas si il saruta pe Shuoke, cu limba, cu dintii, cu totul, ii lua mana si o puse pe genunchiul ei, iar Shuoke, recunoscator, mangaie intre picioare, si se mai linsera si pipaira cateva minute dupa care Shuoke sopti „Hai la mine” si Suki, topita si inca topindu-se, spuse „Hai”.

Shuoke manevra masina prin oras ca un nebun, cu 80-90 km/h. Pe drum – care li se paru amandoura incredibil de lung, desi il parcusera in nici 10 minute – nu scoase nici unul nici un cuvant. Shuoke pentru ca era un sofer prost si trebuia sa se concentreze, iar Suki pentru ca nu prea avea ce sa zica si nu vroia sa strice atmosfera. Magia.

Shuoke parca in garajul subteran de sub blocul in care statea si o tari pe Suki in lift, unde o saruta si ii baga, ca mai inainte, mana intre picioare. Ascensorul ajunse inaintea lui Shuoke la destinatie, adica la etajul trei, si Shuoke se napusti, tragand-o pe Suki dupa el, catre usa apartamentului sau, pe care o deschise cu mana tremuranda. Odata intrati isi continuara goana pana in dormitor, unde se aruncara euforici in pat. Shuoke pipai dupa telecomanda de la statia stereo, apasand pe butoanele POWER, PROGRAM, 1, PLAY, REPEAT. In CD-player pusese de dimineata, anticipand situatia in care tocmai se afla cu Suki, Love Deluxe, albumul lui Sade din anul 1992, care include si superhitul No Ordinary Love.

- Incepuse deja sa-si dea jos pulovarul si i-am zis „stai, nu inca”. Am intins-o pe pat, tremura toata, avea un fel de convulsii, aproape ca m-am speriat. am intins mana inspre ea, si cand i-am atins piciorul, am tras o rafala de sperma in chiloti. „Nu face nimic”, mi-am spus, „noaptea-i lunga”. Bon, am inceput sa-i mangai piciorul, adica

laba piciorului, dupa aia pulpa, genunchiul, coapsa. I-am atins chilotii si a tresarit ca muscata de sarpe, gemand si urland: „ia-ma, Shuoke, hai, fute-ma, te rog, fute-ma, baga-ti pula-n pizda mea, umple-ma de sperma, te rog, Shuoke". „Nu inca", am zis, bagandu-mi mana sub chiloti si mangaindu-i pizda, care era umeda bine. Mi-am retras mana si i-am dat jos pulovarul sarutand-o, inecandu-ma cu limba ei aproape. Am lins-o pe gat, transpirase, avea un gust de sare, de mare, dupa care i-am scos sutienul (avea catarama in fata, ce practic!) si am inceput sa-i ling tatele. Facea ca toti dracii, pe bune, m-a zgariat pe ceafa, ma mai doare si-acum. Probabil ca avea zeci de orgasme in timpul asta, si nici macar nu incepusem bine. I-am dat jos fusta si chilotii si am pupat-o pe parul pubic, lingand-o apoi usor, ca pe o inghetata. Pizda ei avea gust de trandafir, si...

- Poate miros, il intrerupse Vincent.
- Ce?
- Avea miros de trandafir, nu gust, trandafirii nu se mananca, se miros.
- Bine, miros. Ok, deci am lins-o-n pizda, lingeam, lingeam, ea avea orgasmuri, unul dupa altul, la un moment dat mi-a scos pula si-a luat-o la gura, am umplut-o instantaneu de sperma, curgea din mine ca sampania la formula 1, stii, ne-am lins si supt unul pe altul cam o ora, ma durea limba, ma durea gura, slobozul curgea in continuare, inundam camera, m-am intors si mi-am infipt pula in pizda-i si am futut-o, am futut-o, am futut-o, si ea pe mine, dupa care iarasi eu pe ea, si din nou ea pe mine, urlam amandoi cuvinte porcoase, pula, pizda, sloboz, fut, era infernal, ne-am futut ore in sir, pana pe la noua dimineata, cand chiar nu mai puteam, am adormit imbratisandu-ne, ne-am futut intr-o nebunie, efectiv, n-am mai trait asa ceva...
- Blub, galgai Vincent.
- Ce-a fost asta? Se sperie Shuoke.
- Imi lasa gura apa.
- Ahahahahahahahaha, rase Shuoke, chiar cacandu-se de ras.

Relatia dintre Shuoke si Suki continua, adancindu-se chiar; evident, amandoi se asigurau reciproc de zeci de ori pe zi ca se iubesc, ca nu pot trai unul fara celalalt, ca una-alta. Dar stiau prea bine ca esentialul, miezul, dulceata, era sexul, si fiecare se intreba cum putuse trai atata vreme fara.
Cine stie.
Cum dupa putina vreme facusera deja tot ce se poate face cu o pula, o pizda, doua guri si doua cururi, trecura la jucarii. Intr-un sertar din dormitorul lui Shuoke fu infiintata o colectie care continea vibratoare, dildouri, pompe, vagine, inele de pula, un fel de bile de bagat in pizda, alte bile mai mici de bagat in cur, degete anale, catuse, sfori, uleiuri, lubrefianti, creme, diverse afrodisiace (pasta din dinti de tigru, extract din pula de balena, sos din urechi de elefant, etc.), carti, reviste, casete video, dvd-uri si diverse alte prostioare.
Dar se dovedi ca si aceste obiecte deveneau plictisitoare daca erau folosite prea des – ceea ce erau.
Drept care mersera intr-un club, Dirty Swinger's Little Paradise, unde Suki fu fututa si linsa de diversi tipi si tipe in timp ce Shuoke privea facand laba sau futand si lingand diverse tipe. Distractie mare, pe care o repetara saptamanal.
In restul saptamanii futandu-se cuminti acasa.

Intr-o noapte, Shuoke se trezi transpirat. Avusese un vis: se facea ca era pe o plaja aparent infinita, gol. In jurul lui roiau copii, batranii, tot soiul de oameni, goi si ei. Suki era si ea pe-acolo, in apa, imbracata intr-o rochie de mireasa. Shuoke gasi un baston si incepu sa deseneze

cu el cercuri in nisip. Cercurile deveneau din ce in ce mai mari, Shuoke alerga cu bastonul in mana, sarind peste cearsafuri, calcand oamenii in picioare, facand un cerc interminabil. Apoi bastonul incepu sa friga, si Shuoke intra cu el in apa. Observa pe mal o ruina care semanau cu Acropolisul. Shuoke i-o arata lui Suki si incerca sa iasa din apa si sa mearga la ea, dar un curent foarte puternic il tragea inspre larg. Iar cand isi intoarse privirea dinspre mal, Shuoke vazu un val gigantic, de aproape un kilometru inaltime, venind linistit inspre el. Cum valul nu parea sa se grabeasca, abia inaintand, Shuoke nu se sperie prea tare. Dar peste nici o secunda, valul ajunsese la cateva zeci de metri de Shuoke, care incepu sa inoate din rasputeri – evident zadarnic, valul prabusindu-se peste el si tragandu-l la fund, moment in care Shuoke se trezi, simtind nevoia sa se pise. Probabil ca intre pisat si vis exista o legatura, si anume apa, isi zise, orbecaind prin camera in directia camerei de baie. Se intreba daca trebuia sa se pise din cauza visului sau daca visase marea pentru ca trebuia sa se pise. Facuse un curs de psihanaliza la facultate, dar uitase mai tot. Ajungand la veceu, isi dadu seama ca era ocupat. Probabil ca Suki se pisa, gandi Shuoke zambind si planuind o mica orgie nocturna, cu urina. Adica el s-ar fi pisat pe Suki, sau ea pe el, daca mai avea ce.
Deschizand usa, lui Shuoke i se infatisa o priveliste cel putin ciudata: Suki statea pe veceu, ce-i drept; din acesta iesea insa un tub de metal, despre care se poate spune ca era o pula, deoarece intra in pizda lui Suki. Aceasta se misca pe pula, gemand. Adica se futea cu veceul. Shuoke intra in baie, neobservat de Suki, care avea ca de obicei ochii inchisi. Urmari o vreme ganditor ce se intampla. Apoi se enerva cumplit.

- Ce faci? Intreba, nearatandu-si insa supararea.

Suki deschise ochii, mai mult surprinsa decat speriata.

- Shuoke! Credeam ca dormi! zise.
- M-am trezit. Ce faci?
- Vezi, nu? Ce e cu tine? Esti suparat?
- Da!
- De ce?

Shuoke se aseza pe marginea cazii.

- Nu e corect ce faci, zise.
- Adica?
- Adica nu e corect! Nu poti sa te futi cu veceul!
- Nu inteleg. Cand folosesc vibratorul, n-ai nimic impotriva, nu?
- Nu, nu, Suki, chiar nu intelegi. In primul rand ca vreau sa STIU ce faci. Nu pe ascuns, Suki, nu asa. In al doilea rand, veceul asta nu este doar un veceu, este veceul meu, Vincent, vorbesc cu el, este mai mult decat un veceu...
- Vrei sa spui ca il vezi ca pe un fel de prieten?
- Posibil.
- Shuoke, esti ridicol! Este un veceu!
- Da, dar! Intelegi? Nu intelegi!
- Ce sa inteleg? Explica-mi, te rog!
- Cum sa iti explic... Suki, nu este corect, asta e problema. Ma simt inselat.
- Esti nebun.
- Nu, nu sunt.
- Ba da, Shuoke. Adica n-ai nimic impotriva daca ma fute un barbat absolut necunoscut, sau daca ii sug unuia pula sau daca ling o pustoaica de 16 ani in pizda, dar te superi daca ma frec de veceul tau ?!?
- Nu te-ai frecat de el, l-ai futut!
- SI CE?
- SI NU ESTE CORECT! Nu este acelasi lucru, Suki, ce-ai spus tu nu are nici o legatura cu asta. Cand mergem in club si tu sugi cuiva pula, nu ma minti. Vreau sa-i

sugi pula, pentru ca ma excita si pe mine, dar i-o sugi cu acordul meu. Daca i-ai suge-o cuiva fara sa ma intrebi, as spune ca m-ai inselat, ca m-ai tradat...
- Dar cum pot sa te insel cu un veceu?
- Poti, pentru ca ai facut asta fara sa ma intrebi. Nici macar nu stiam ca Vincent are asa ceva.
- Si acum ce vrei? Sa-mi cer scuze?
- Nu. Vreau sa pleci.
- Poftim?
- Vreau sa pleci, acum, in momentul asta.

Suki incepu sa planga.
- Shuoke, ce-i cu tine?
- Iesi afara.

Suki iesi din baie hohotind. Shuoke astepta pana auzi usa de la apartament trantindu-se. Nu mai era sigur ca reactionase corect. Nu mai era sigur ca era suparat pe Suki. Nu mai era sigur de nimic, simtea doar un gol oribil in stomac, si nu era vorba de foame.
- De ce ai futut-o? il intreba pe Vincent.
- Shuoke, nu stiam... nu...
- In ochii mei esti ultimul gunoi, zise Shuoke si iesi din baie. Isi aprinse o tigara, puse un CD cu Bowie, Outside, dadu la cantecul 16, I'm deranged („Altii asculta With or without you de U2 in situatia asta", isi zise), si se intinse in pat.

Vincent ramase singur si disperat. Se simtea de tot cacatul, asa ca trase apa, dar nu ajuta la nimic.
„Bravo, Vincent", isi zise. „Ti-ai tradat prietenul si stapanul, si de ce? Din curiozitate? Din rautate?".
Se gandi pret de o milisecunda, apoi cauta in banca de date o carte. Hagakure, de Tsunetomo Yamamoto. Citi: „Bushido, calea razboinicului, consta in moarte. Daca cineva va fi confruntat cu doua alternative, moartea si viata, trebuie sa aleaga fara ezitare moartea. Nu este greu, daca persoana isi urmareste scopul cu hotarare".
Se mai gandi inca o milisecunda. Pula de otel privea in continuare tavanul. Vincent ii dadu o comanda, si pula incepu sa se transforme, ca terminatorul rau din Terminator, cu un disonant harait metalic intr-o sabie japoneza care fu ridicata in aer de un brat robotic. Zabovi acolo o vreme, dupa care bratul facu o miscare fulgeratoare si sabia patrunse adanc in cutia de aluminiu in care se aflau procesorul, memoria si hardul lui Vincent. Display-ul de control palpai portocaliu si se stinse.

Shuoke forma un numar de telefon. Ii raspunse un automat care il ruga sa astepte pana se elibereaza o linie, dupa care ii puse niste muzica clasica. Barcarolle de Offenbach. Apoi ii raspunse vocea unei femei:
- Kigano Industries Customer Service, buna dimineata. Cu ce va pot ajuta?
- Buna dimineata. Acum circa opt luni am cumparat un Kigano Ito VXA-T 1800 si azinoapte s-a sinucis, as spune.
- S-a sinucis, inteleg. Aveti vre-o banuiala ce motiv a avut?
- Sau unul sentimental sau unul moral, nu sunt sigur.
- Da, inteleg. Acest model este foarte sensibil, intr-adevar.
- Posibil, zise Shuoke. Dar acum ce fac? Este in garantie, nu?
- Bineinteles. Instalatorii nostri vi-l pot inlocui in cateva ore, daca doriti.
- Da, sigur.
- Doriti acelasi model?

- Da. Dar daca se poate, fara organul acela, stiti...
- Organ?
- Da.
- Adica, fara... hm, fara penis, nu?
- Exact.
- Nici o problema. Cand sunteti acasa?
- Toata ziua (era duminica).
- Bine, atunci tehnicienii vor veni in jur de ora 13, daca va convine.
- Da.
- Ok. Va doresc o zi buna in continuare.
- Si dumneavoastra la fel.

Shuoke inchise. In acelasi moment suna telefonul.

- Shuoke Inamura, raspunse Shuoke.
- Buna, eu sunt, o auzi el pe Suki.
- Suki...
- Shuoke, te rog, iarta-ma, te implor...
- Suki...
- Shuoke, nu pot sa... n-am vrut... te iubesc...
- Suki, linisteste-te.

Fata plangea.

- Iarta-ma, Shuoke. Te rog in genunchi...
- Suki, nu-i nevoie. E in regula.
- Nu, Shuoke, ai avut dreptate, ai dreptate, lasa-ma sa...
- Nu, Suki, e vina mea. Si eu te iubesc. Imi pare rau. Am exagerat.
- Nu, Shuoke, eu sunt de vina.
- Ba nu, n-aveai de unde sa stii...
- Ba da, ar fi trebuit, as fi putut sa...
- Suki, asculta-ma.
- Da.
- Te iubesc, si imi pare rau de tot ce s-a intamplat, si daca esti de-acord vin sa te iau. Intr-un sfert de ora sunt la tine.
- Da, da! Te rog! Te iubesc, Shuoke, nu pot sa...
- Nu-i nevoie. Vin sa te iau. Asteapta-ma.
- Bine, Shuoke, nici nu stii ce griji...
- Te iubesc, Suki.
- Si eu te iubesc, Shuoke.
- Vin acum.

Shuoke inchise din nou telefonul, lua cheile de la masina de pe birou si navali pe usa apartamentului, trantind-o dupa el. Se grabea, trebuia sa se intoarca repede, sa astepte instalatorii.

Si Shuoke si Suki traira fericiti inca cinci luni impreuna.